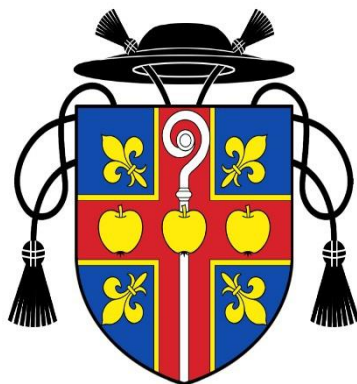


# Farní list 118

Římskokatolické farnosti Nížkov



**Motto:**

*„Můj osud je ve Tvé ruce.“  
(Žl 31,16)*

**Bůh obnovuje moji duši**



---

## Denní modlitba apoštolátu modlitby

---

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

### **Květen 2020:**

- ***Evangelizační úmysl:*** *Modleme se, aby jáhni, věrní službě Slova a chudým, byli pro celou církev živým znamením.*
- ***Národní úmysl:*** *Za kněze, řeholníky a řeholnice – ať na přímluvu sv. Radima je dostatek Božích služebníků i dalších lidí, kteří rádi nasazují svůj život pro Krista a službu druhým.*
- ***Farní úmysl:*** *Za děti, které se připravují na 1. svaté přijímání, jejich rodiče a sourozence.*

Anděl Páně...

---

## Slovo kněze

---

Milí farníci,

od poloviny března prožíváme něco, co jsme si zřejmě neuměli představit. Byla to velmi neobvyklá část postu, nezvyklý Svatý týden i Velikonoce. Mohli jsme si uvědomit, jak velkým darem je naše zdraví i to, když můžeme být na mši svaté. Mnoho kněží, včetně mne, si uvědomilo, jak velkým darem je taková zdánlivá samozřejmost, když můžeme slavit mši svatou se svými farníky.

Vzhledem k tomu, co lze občas zaslechnout a co jsem zaslechl i v naší farnosti, si neodpustím několik myšlenek. Bylo by velkou chybou považovat pandemii koronaviru za Boží trest v úplně stejném smyslu, v jakém naše lidské soudy „ordinují“ tresty odsouzeným za jejich prohřešky (a velká část odsouzených se pak jako recidivisté objevují u soudu stejně znovu).

Když Pán Ježíš v Matoušově evangeliu ve scéně posledního soudu říká: „*Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali*“, ztotožňuje se právě s chudými, nemocnými, uvězněnými, s lidmi bez domova – právě s těmi, kteří jsou současnou pandemií nejohroženější. Že by nekonečně spravedlivý Bůh za hříchy všech trestal nejvíce zrovna ty nejslabší? To se mi nezdá.

Je asi vůbec *nejtěžší otázkou celé teologie*, proč nekonečně dobrý Bůh dopouští ve světě zlo. Stručná, ale hodně obecná, a ne úplně vyčerpávající odpověď asi bude, že je to s ohledem na svobodu tvorů. Na svobodu nás i andělů. Člověk je bytost s rozměrem tělesným, duševním i duchovním. Možná – ale jenom do určité míry (!!!) nějaké to nebezpečí v oblasti tělesné trochu (!!!) potřebujeme, abychom nezapomněli na to, že na nás číhají nebezpečí i v tom rozměru duchovním, který je důležitější. Jak říká Pán Ježíš: „*Co dává život, je Duch*“.

Možná občas také potřebujeme trochu připomenout, že my nejsme všemohoucí, že si nevystačíme sami (ani jako jednotlivci ani jako národ) a že potřebujeme pomoc a lásku druhých i Boha. A to všechno proto, abychom se neminuli se skutečně všemohoucím a nekonečně milosrdným Bohem, který je sám v sobě společenstvím tří osob, a který je přece tím zdaleka nejdůležitějším cílem našeho života.

Možná je to trochu odvážné až domyšlivé, ale myslím, že na nás Bůh *některá* větší zla v oblasti tělesné dopouští také proto, aby nás tím „vyléčil“ z těch úplně největších zel, která patří do oblasti duchovní – sobectví, sebestřednosti, pýchy apod.

## **Hledejme „Boží stopy“**

Jeden italský kněz, původní profesí plicní lékař, který po dohodě se svým biskupem nastoupil dočasně jako lékař na pomoc do nemocnice, se v rozhovoru na stránkách Radia Vaticana zmínil zhruba v tom smyslu, že je potřebné hledat i v těžké době střípky Boží lásky a přítomnosti.

Jeden střípek, či jednu stopu, kterou vidím já, bych si tu dovolil zmínit. Když jsme za první měsíc a půl tohoto roku doprovodili na nízkovský hřbitov čtyři farníky, říkal jsem si: „*Pane Bože, proč tolik zemřelých v tak krátké době?*“. Nyní jsem rád, že jsme se s pány Pojmonem, Zvolánkem, Kosourem a Novotným stihli rozloučit ještě v době, kdy na pohřbu mohli být bez obav z onemocnění všichni, kdo chtěli přijít.

## Šance pro milosrdenství a mír

Biskup Hinder, apoštolský vikář pro jižní Arábii si všiml zajímavé věci. Týká se Jemenu, což je země, v níž probíhá v důsledku války, kterou tu de facto vede Saúdská Arábie s Íránem, snad nejhorší humanitární katastrofa na světě. Když se zde objevil první případ koronaviru, reagovala na to Saúdská Arábie vyhlášením příměří. Možná je to jedinečná příležitost, jak zastavit dlouholetý a krvavý konflikt. Kdo ví? Soucit, který v nás vyvolává utrpení a ohrožení druhých, se v nás může stát základem pro rozvinutí našeho milosrdenství. Dokážeme-li nezištně pomáhat druhým, třeba i v drobnostech, je to dobré dílo.

Možná stojí za zmínku, že naše farnost zatím podpořila (především z darů farníků) částkou 23000,- Kč (ke dni 20.4.) italské nemocnice řádu milosrdných bratří a v měsíci březnu částkou více než 6000,- Kč také Papežská misijní díla (k tomu vydatně přispěla i „dětská sbírka“ do pokladničky „černouška“). Jistě podpoříme i další potřebné, podle naléhavosti situace (velká potřeba pomoci bude pravděpodobně v Africe). Zároveň bych touto cestou chtěl poděkovat vám všem, kdo jste podpořili Papežská misijní díla nebo jinou organizaci.

### Co nás čeká?

Máme před sebou mariánský měsíc květen. S májovými pobožnostmi to (zejména v první polovině května) bude asi trochu složitější. Ale i májovou pobožnost lze přece v případě potřeby uspořádat v rodinném prostředí. V souvislosti s tím, co jsem psal výše, prosím pamatujme, že Panna Maria nám odhaluje „mateřskou tvář Boha“. Ona, která je milostiplná, tedy plná Ducha svatého, nám na sobě, právě pod vedením Ducha svatého, ukazuje něco z „Boží tváře“, něco z Božích skutků, něco z Božího milosrdenství.

Zatím otevřenou otázkou je, kdy se uskuteční první svaté přijímání dětí v naší farnosti. Prosím modlete se za to, aby se děti dobře připravily a aby se pro ně příprava i samotné první svaté přijímání stalo příležitostí k prohloubení jejich vztahu s Ježíšem a ne, jen nějakým obřadem, který absolvují pouze proto, že to chtějí jejich rodiče nebo prarodiče. Aby se tato svátost pro ně stala setkáním, na které se dostavil nejen Ježíš, ale (v duchovní rovině) i ony samy.

*P. Zdeněk Sedlák*

---

## Akce, události, nabídky, upozornění

---

### Květen:

- ⇒ Začátkem května bude ještě zřejmě omezen počet účastníků bohoslužeb na 15 osob; od 11. května by mohla být povolena účast 30 osob a od 25. května účast 50 osob. Zcela jisté to ale dopředu samozřejmě není. Stále bude platit, jako to ostatně platilo vždy, že kdo účast na nedělní mši sv. považuje za zdravotní riziko pro sebe nebo své blízké, ten svojí neúčastí nehřeší proti 3. přikázání.
- ⇒ Pozor: v souvislosti s povolením účasti 15 osob na bohoslužbě je mj. podmínka následného řádného vyvětrání kostela – patrně dojde k úpravě časů začátků nedělních mší svatých.
- ⇒ 27. 4.-3. 5. Týden modliteb za povolání k duchovnímu stavu
- ⇒ 1. 5. (1. pátek) – pastorence nemocných v Nížkově: pouze na jejich vyžádání (tedy těch, kdo o to sami projeví (osobně, telefonicky nebo jinak) zájem); od 17 hodin adorace a příležitost ke svátosti smíření; mše sv. ještě z důvodu limitovaného počtu účastníků nebude zaměřena na děti – vyhodnocení březnového dětského okénka bude až na první pátek v červnu;
- ⇒ připomínáme, že kdo vynechal, resp. vynechá na první pátek v dubnu a/nebo květnu svátost smíření a svatě přijímání, nemusí začínat „devět prvních pátků“ odznovu, pokud důvodem nebyl jeho rozmar (že se mu nechtělo), ale pandemie; v tomto případě je ale dobré posílit v tento den svůj vztah k Bohu tím, že věnujeme více času modlitbě a/nebo četbě Bible
- ⇒ 3. 5. (neděle) – 4. neděle velikonoční (neděle Dobrého pastýře): Den modliteb za povolání k duchovnímu stavu
- ⇒ 5. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost v Bukové – termín možná bude odložen na později, až bude povolena účast více než 15 osob
- ⇒ 7. 5. (čtvrtek) –pastorence nemocných v Bukové: pouze na jejich vyžádání (tedy těch, kdo o to sami projeví (osobně, telefonicky nebo jinak) zájem); od 17:30 adorace za nová kněžská a řeholní povolání;
- ⇒ 8. 5. (pátek) - pastorence nemocných v Sirákově a v Poděšíně: pouze na jejich vyžádání
- ⇒ 12. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost v Poděšíně
- ⇒ 16. 5. (sobota) – svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech

- ⇒ 19. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost v Rosičce
- ⇒ 22. 5. (pátek) – setkání pastorační a ekonomické rady farnosti
- ⇒ 21. 5. (čtvrtek) – Slavnost Nanebevstoupení Páně (doporučený svátek); začátek modlitby svatodušní novény
- ⇒ 23. 5. (sobota) – Diecézní setkání dětí v Hradci Králové – ZRUŠENO
- ⇒ 26. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost v Sirákově
- ⇒ 31. 5. (neděle) – slavnost Seslání Ducha svatého
- ⇒ Jak to bude se sbírkami, to se ještě uvidí 😊
- ⇒ Kostnice bude uzavřena v květnu i v červnu, dál se uvidí.

### **Výhled do května a června:**

- ⇒ Celostátně přeloženo z 5.6. na 12.6. (pátek) – Noc kostelů – v naší farnosti se **NEBUDE KONAT** (kvůli změně termínu a řadě přetrvávajících nejistot)
- ⇒ 7. 6. (neděle)??? – 1. sv. přijímání dětí v naší farnosti; zvažuje se přeložení na 28.6. nebo září/říjen
- ⇒ 14. 6. (neděle) – Slavnost Těla a krve Páně, mše sv. v 8:30 a v 18 hod.(!!) v Nížkově
- ⇒ 19. 6. (pátek) – slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
- ⇒ 24. 6. (středa) – Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
- ⇒ 25. 6. (čtvrtek) – farní odpoledne na závěr školního roku ??
- ⇒ 29. 6. (pondělí) – slavnost Sv. Petra a Pavla, apoštolů (doporučený svátek)
- ⇒ Rád bych ujistil všechny farníky, že na vás denně myslím v modlitbě.
- ⇒ Velice prosím rodiče, kteří si přejí, aby jejich dítě navštěvovalo na ZŠ Nížkov ve školním roce 2020/2021 hodiny náboženství, aby přihlášku podali v řádném termínu před prázdninami. Pokud není na jejich dítě spolehnutí, že přihlášku skutečně odevzdá, ať ji prosím raději odevzdají sami. Je to důležité kvůli rozdělení zejména starších dětí do výukových skupin. Toto rozdělení se provádí na základě podaných přihlášek před začátkem školního roku. Předem upozorňuji, že na přihlášky podané po prázdninách nemusí být brán zřetel.

❖ **Úklid fary:** 16. 5. Jindrová Vlasta

*Změny vyhrazeny*

---

## Okénko (nejen) pro princezny

---

Drahá Princezno,

nikdy Ti nebudu lhát. Vždy se můžeš spolehnout na mé slovo, moje láska, Jsi má vyvolená Princezna a chci, aby druzí lidé věděli, že mohou věřit i Tobě. Někdy je z nějakého důvodu těžké říct pravdu. Například můžeš mít strach přiznat, že jsi udělala něco, co jsi neměla. Jindy můžeš být v pokušení lhát proto, aby Tě měl někdo víc rád. Když budeš lhát, nikdy nebudeš mít ve svém srdci pokoj. Vždyť v Tvém srdci bydlím já. Chci, aby má dcera vždy říkala pravdu. Proto když jsi v pokušení zalhat, modli se, a já Ti pomohu říct pravdu.

S láskou Tvůj král, který vždy mluví pravdu

*„Chceš-li milovat život a vidět dobré dny, zdržuj jazyk od zlého a rty od lstivých slov.“*

### Nebudu lhát

Milý Bože, mrzí mě, že někdy neříkám pravdu. Prosím, pomoz mi vždy mluvit jako Tvoje Princezna. Pomoz mi nelhat. Chci být člověkem, kterému druzí lidé věří. Prosím Tě o to v Ježíšově jménu. Amen.

*Malé milované Princezně - S. R. Shepherd*

---

## Okénko (nejen) pro mládež

---

### Přátelství

Dva přátelé – Petr a Pavel – putovali pouští. Šli spolu a povídali si. A jak si tak povídali, dostali se do sporu, který vyvrcholil tím, že Petr udeřil Pavla do tváře.

Pavel, který ránu dostal, se sehnul a do písku napsal: „Na tomto místě mě dnes můj nejlepší přítel uhodil.“

Po chvíli ticha se znovu vydali na cestu. Po delší době přišli k moři. Konečně se dostali k vodě. Okamžitě využili možnosti vykoupat se. Stalo se však, že se Pavel začal topit. Jeho přítel ho však zachránil.

---

Druhý den začal Pavel vysekávat dlátem do kamene nápis. Psal tam: „Na tomto místě mě dnes můj nejlepší přítel zachránil před utonutím.“

Petr, který mu jednou dal facku a po druhé ho zachránil před utopením, se ho zeptal: „Když jsem ti dal facku, tak jsi o tom napsal větu do písku. Když jsem tě zachránil před utonutím, vysekáváš nápis do kamene. Proč?“

Jeho přítel mu řekl: „Když nás někdo jakýmkoliv způsobem zraní, měli bychom to napsat do písku. Vítr, který tu neustále věje, to v krátké době smaže. Zmizí to ze zemského povrchu. Něco jiného je, udělá-li pro tebe někdo něco dobrého. Pak bychom neměli litovat energie a měli bychom to vytesat do skály. Tam to zůstane navěky.“

Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Usilujte o dobro pro všechny lidi. Jak je to jen možné, pokud záleží na vás, žijte v pokoji se všemi lidmi. (Řím 12,17-18)

*(Jaro Křivohlavý: O odpuštění)*

---

## **Okénko (nejen) pro seniory: Víra – co víra je a co není**

---

Bůh si ze mě utvořil Služebníka již v matčině lůně. (IZ. 49,3-6)

Je úžasné, že nikdo z nás není produktem náhody, či dokonce omylu přírody.

Každý z nás má totiž na světě své jedinečné místo.

S každým z nás je počítáno.

Každý z nás může svůj život prožít plnohodnotně a užitečně – bez ohledu na vnější podmínky, ve kterých se nalzáme.

Ve světě totiž stále působí Bůh skrze konkrétní lidi. I skrze Tebe chce ve světě něčím pohnout. Máš být jeho „vyslancem“.

Ne snad na nějakém velkém velvyslanectví, ale možná můžeš být:

- člověkem, se kterým si může popovídat zatrpklá sousedka,
- maminkou dítěti potřebující lásku,
- spolužákem, který se zastane šikanovaného kamaráda,
- dítětem pro starou maminku, která potřebuje péči,
- farníkem ve své farnosti, i kdyby mělo jít „jen“ o navštěvování nemocných ...



Bůh nás mnoha způsoby používá pro své plány lásky. Jsme si tak navzájem pomocníky a průvodci k Bohu.

„Potřebuji Tě,“ říká Bůh i Tobě. Zeptej se ho právě nyní: „Bože, kde bych Ti mohl být užitečný?“ Jistě časem zaslechneš Jeho odpověď. Naslouchej pozorně Jeho tichému hlasu. Bůh mluví! Jen my jsme někdy příliš hluční ...

*Jana Vosmeková*

---

## **Inspirace ke svatosti**

---

### **Svatá Zdislava**

Kdy žila: 1220-1252

Liturgický svátek: 30. 5.

Stupeň slavení: památka

Patronka: rodin, českého národa, kongregace sester dominikánek

Zdislava se narodila do rodiny purkrabího Přibyslava, který spravoval řadu hradů v české zemi. Už jako malá holčička se ráda vytrácela do lesů, inspiroval jí poustevnický život. Byla fascinována šumícím lesem, i odrazem vodní hladiny. Když přišel čas, byla dána na výchovu do jednoho z klášterů, kde zatoužila po řeholním životě, aby tak mohla být Bohu nejbližší.

Bůh si však pro ni přál manželský život, a tak se Zdislava v patnácti letech provdala za rytíře Havla, s kterým měla čtyři děti. Kromě toho, že zvládala své povinnosti manželky i matky na jedničku, starala se o chudé, nemocné i poutníky. Její manžel ji v činnosti podporoval. Společně postavili chrám sv. Vavřince s klášteřem pro dominikány. Svou lásku k Bohu neprojevovala jen modlitbou, ale právě službou svým bližním. Věděla, že to je klíčem ke Kristově lásce.

„Co jste prokázali jednomu z nejmenších mých bratří, mně jste prokázali.“ (Mt 25,40)

Na hradě se žilo rušným životem, Zdislava však stále nosila ve svém srdci pokoj a k druhým byla milá a přívětivá, na hradě si ji velmi oblíbili. Dalimilova kronika také svědčí o uzdraveních, které Bůh skrze ni učinil.

Chatrné zdraví a životní povinnosti způsobily, že Zdislava zemřela velice mladičká ve věku 32 let. Přesto svůj krátký život prožila naplno. Byla dobrou manželkou, vychovala čtyři děti, postavila chrám s klášteřem, uzdravila řadu nemocných a po celý svůj život prohlubovala svůj vztah s Bohem. Je ukázkou toho, že křesťanský postoj se nemá žít odděleně od světských povinností, ale že vztah s Bohem máme prožívat právě tam, kde jsme a ve všem, co děláme.

„iZIDoor“

### Mše svaté s intencemi v květnu 2020

Pátek 1. května	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 2. května Památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	7:30 Za odvrácení pandemie koronaviru
<b>Neděle 3. května</b> <b>4. neděle velikonoční</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li>○ Za farnost</li> <li>○ Za rodiče Chvátalovy a celý rod a rodinu Coufalovu a Roseckých</li> <li>○ Za rodiče Holcmanovy, Blažkovy, syna Milana a živou a zemřelou přízeň</li> </ul>
Pondělí 4. května	18:00 Za Marii a Josefa Pojmanovy, oboje rodiče, sourozence a duše v očistci
Úterý 5. května	18:00 Za rodiče Vlčkovy, syna, zeteř a živou i zemřelou přízeň
Středa 6. května Památka sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka	18:00 Za členku Modliteb matek Marii Pojmanovou, manžela a úmysly jejich modliteb

Čtvrtek 7. května	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 8. května	18:00 Na poděkování za 70 let života s prosbou o zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
Sobota 9. května	7:30 Na poděkování za všechny udělené milosti s prosbou o Boží požehnání, ochranu Panny Marie a dar pravé víry pro celou rodinu
<b>Neděle 10. května</b> <b>5. neděle velikonoční</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li>○ Za farnost</li> <li>○ Za Marii a Václava Novákovy, syna a oboje rodiče</li> <li>○ Za Miroslava Peřinu, Blanku Peřinovu, rodinu Peřinovu a Růžičkovu a za duše v očistci</li> </ul>
Pondělí 11. května	18:00
Úterý 12. května	18:00
Středa 13. května	18:00 Za Annu a Jana Chvátalovy, nemocnou osobu a duše v očistci
Čtvrtek 14. května Svátek sv. Matěje, apoštola	18:00 Za Jana a Marii Holcmanovy, jejich rodiče a sourozence, za rod Holcmanů a Fišarů
Pátek 15. května	18:00 Za Jiřího a Marii Pospíchalovy, rodiče a sourozence
Sobota 16. května Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech	7:30 Za Zdeňka Brabce, syna Petra, sestru Janu a oboje rodiče
<b>Neděle 17. května</b> <b>6. neděle velikonoční</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li>○ Za farnost</li> <li>○ Za Jaroslava Dočekala, rodiče a rodinu Hanusovu</li> <li>○ Za Lubomíra Černého, Josefa Kučeru, Františka a Marii Růžičkovy</li> </ul>
Pondělí 18. května	18:00 Za Jana Musila, dva bratry, rodiče a celou živou i zemřelou přízeň

Úterý 19. května	18:00 Za rodiče Landovy, dva zetě a živou i zemřelou přízeň
Středa 20. května Památka sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze	18:00 Za Jana a Marii Němcovy, syna Václava a duše v očistci
<b>Čtvrtek 21. května</b> <b>Nanebevstoupení Páně</b>	18:00 Za Antonii a Jana Laštovičkovy, zemřelé děti, zetě a snachu
Pátek 22. května	18:00 Za Marii a Josefa Jágrový, rodiče, sourozence a duše v očistci
Sobota 23. května	7:30
<b>Neděle 24. května</b> <b>7. neděle velikonoční</b>	<ul style="list-style-type: none"> <li>○ Za farnost</li> <li>○ Za Marii Štohanzlovu, švagrovou Marii, rodiče Kasalovy a živé i zemřelé těchto rodin</li> <li>○ Za Věru Roseckou, Josefa Roseckého, Václava Nováka, rod Roseckých a Vomelů</li> </ul>
Pondělí 25. května	18:00 Za rodiče Veselých, rodiče Musilovy, jejich rodiče, sourozence a duše v očistci
Úterý 26. května Památka sv. Filipa Neriho, kněze	18:00 Za Bohuslavu Filipovou, Ludmilu a Jana Pospíchalovy a celou živou i zemřelou přízeň
Středa 27. května	18:00 Za Annu Čejkovou, vnuka Miloslava, pravnuka Vojtěcha a živou i zemřelou rodinu Čejkovu a Baumrukovu
Čtvrtek 28. května	18:00 Za Marii a Ludvíka Jandovy, jejich rodiče a Důstojného pána Dočekala
Pátek 29. května	18:00 Za uzdravení nemocných a obrácení hříšníků
Sobota 30. května Památka sv. Zdislavy	7:30 Na úmysly dárců mešních nadací

**Neděle 31. května  
Slavnost Soslání Ducha  
Svatého**

- Za Josefa Němce, vnuka Miloše Augustina, živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci
- Za farnost
- Za manžele Jiřinu a Aloise Jarošovy a jejich rod a za rodinu Kašpárkovu a Jarošovu a prosbu za uzdravení Vašíka Štantejského

*Změny vyhrazeny*

**Tabulka lektorů v květnu 2020**

<b>PÁ</b>	<b>1</b>					
<b>SO</b>	<b>2</b>					
<b>NE</b>	<b>3</b>	1. čtení		Wasserbauerová M.		Strašilová S.
		2. čtení		Brukner J. st.		Jindrová V.
		přímlyvy		Eliáš B.		Vlčková N.
<b>PO</b>	<b>4</b>			Jindrová V.		
<b>ÚT</b>	<b>5</b>			Bártová J.		
<b>ST</b>	<b>6</b>			Laštovičková M.		
<b>ČT</b>	<b>7</b>			Chromá H.		
<b>PÁ</b>	<b>8</b>					
<b>SO</b>	<b>9</b>					
<b>NE</b>	<b>10</b>	1. čtení		Wasserbauerová M.		Němcová T.
		2. čtení		Brukner J. st.		Havlíčková V.
		přímlyvy		Brukner Jakub		Vlčková P.
<b>PO</b>	<b>11</b>			Jindrová V.		
<b>ÚT</b>	<b>12</b>			Bártová J.		
<b>ST</b>	<b>13</b>			Laštovičková M.		
<b>ČT</b>	<b>14</b>			Chromá H.		
<b>PÁ</b>	<b>15</b>					
<b>SO</b>	<b>16</b>					

<b>NE</b>	<b>17</b>	1. čtení		Wasserbauerová M.		Holcmanová Z.
		2. čtení		Brukner J. st.		Vosmeková J.
		přímluvy		Eliáš B.		Vlčková N.
<b>PO</b>	<b>18</b>			Jindrová V.		
<b>ÚT</b>	<b>19</b>			Bártová J.		
<b>ST</b>	<b>20</b>			Holcmanová Z.		
<b>ČT</b>	<b>21</b>			Chromá H.		
<b>PÁ</b>	<b>22</b>					
<b>SO</b>	<b>23</b>					
<b>NE</b>	<b>24</b>	1. čtení		Wasserbauerová M.		Bártová J.
		2. čtení		Brukner J. st.		Linhartová M.
		přímluvy		Brukner Jakub		Vlčková P.
<b>PO</b>	<b>25</b>			Jindrová V.		
<b>ÚT</b>	<b>26</b>			Bártová J.		
<b>ST</b>	<b>27</b>			Laštovičková M.		
<b>ČT</b>	<b>28</b>			Chromá H.		
<b>PÁ</b>	<b>29</b>					
<b>SO</b>	<b>30</b>					
<b>NE</b>	<b>31</b>	1. čtení		Wasserbauerová M.		Bruknerová M.
		2. čtení		Brukenr J. st.		Kasalová M.
		přímluvy		Eliáš B.		Vlčková N.

*Zdena Holcmanová*

## **Pro zasmání**

Do obchodu s náboženskými předměty vejde muž a ptá se prodavače: "Potřeboval bych kříž jako dárek pro přítele kněze na jeho novou faru..." Může být. Dáváte přednost nějaké značce?" "Ne, ne... INRI bude stačit!"

Dva kněží jedou velmi rychle na motocyklu a vysoce překročí povolenou rychlost. Zastaví je policista a káravě jim říká:

"Uvědomujete si vůbec, co děláte? Co kdyby se stala nehoda?" Jeden z kněží opáčí: "Žádné strachy, synu, Ježíš je s námi." Policista nato vytáhne blok a povzdechne: "V tom případě vám musím dát pokutu. Je zakázáno, aby na motocyklu jely tři osoby."

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

---

## Modlitba

---

### Matka synovi

Když jsi byl malý a já vedle tebe spala,  
sotva ses odkopal, peřinkou jsem tě zakrývala,  
aby ti bylo teplo, aby ses méně bál....  
Teď, když jsi vyrostl a jsi ode mě tolik vzdálen,  
jen dlaně sepnu v prosbách o milost  
a modlitbou tě ochrání.  
Amen.

---

## Tweetuj s Bohem

---

### Proč je pro křesťany manželství tak důležité?

Manželství zde existuje od stvoření: od počátku platí, že „*muž opustí otce i matku a přidrží se své ženy a budou jeden člověk*“ (GN 2,24). Specifickým rysem manželství mezi mužem a ženou, kteří jsou oba pokřtěni, je to, že má Ježíš v jejich vztahu velmi specifické místo: manželství je pro ně svátostí. Církev přirovnává spojení muže a ženy v manželství k láskyplnému poutu mezi Kristem a jeho církví: „*Muži, (každý z vás) ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni*“ (Ef 5,25).

### TŘI ZÁKLADNÍ PRVKY

Svátost manželství má tři základní prvky nebo znaky: jednotu, nerozlučitelnost a otevřenost k plodnosti. Je to spojení mezi jedním mužem a jednou ženou, kteří jsou společně povolání k věrnosti a

výlučné jednotě. Jakmile je jednou manželství uzavřené, je nerozlučitelné až do smrti jednoho z manželů. Jak řekl Ježíš: „*A proto: Co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!*“ (Mk 10,9). Křesťanské manželství je otevřené pro přijetí dětí, ale pokud jsou jeden nebo oba manželé neplodní z důvodů, které nemůžou ovlivnit, nejsou děti nutné k tomu, aby bylo manželství úplné.

## **RODINA JAKO CÍRKEV**

Nevěsta a ženich si navzájem udělují svátost manželství. Vstupují spolu do důvěrného a trvalého vztahu před Bohem a zástupcem církve, většinou knězem nebo jáhnem, který pak páru požehná. Ježíš ukázal důležitost manželství, když zahajoval své veřejné působení na svatbě v Káně. V rodině se děti poprvé dovídají o víře a učí se ji praktikovat. Rodina je tak domácí církví. Papež Jan Pavel II. nazval rodinu „*první školou lásky*“, protože se zde učí těm nejdůležitějším dovednostem ze všech: jak se dávat druhým. Rodina je „*společenstvím milosti a modlitby, školou lidských ctností a křesťanské lásky*“.

## **NA CELÝ ŽIVOT?**

Manželství má trvat po zbytek tvého života. Jak si ale můžeš být jistý/á, že tvoje láska vydrží až do smrti? Za prvé můžeš důvěřovat, že ti Bůh pomůže, protože on je původcem lásky. Za druhé láska k druhému je rozhodnutí, ne jenom cit. Samotné city nezajistí trvání manželství. Naopak. Je to závazek milovat jeden druhého za všech okolností, což vede k tomu, že láska během let nejenom vytrvá, ale také roste.

## **SMÍŠENÉ MANŽELSTVÍ**

Existují příklady velmi šťastných smíšených manželství, kde je vzájemná odlišnost obohacující. Přesto však před tebe může sňatek s nekatolickým křesťanem, s člověkem vyznávajícím jiné náboženství nebo s ateistou, stavět těžká rozhodnutí: situace, ve kterých budeš muset čelit pokušení jednat proti tomu, kým skutečně jsi a čemu z hloubi srdce věříš.



Ve smíšeném manželství se zpočátku zdá být jednoduché žít a nechat druhého žít, co se týče náboženství. Je zde však nebezpečí, že v určitém okamžiku bude mít jeden nebo druhý pocit, že si musí vybrat mezi láskou k Bohu a láskou ke své ženě nebo svému muži. To je krutá volba! Toto nebezpečí se stává konkrétní ve chvíli, kdy se narodí děti. V jaké tradici nebo víře budou vychovávané? Katolíci při uzavírání manželství slibují, že své děti budou vychovávat v katolické církvi. Jak maminka s tatínkem vysvětlí, že se neshodují v něčem tak zásadním, jako je víra? Jak své děti naučí, jak vstoupit do osobního vztahu s Bohem? Tyto otázky budeš muset vzít vážně, než vědomě vstoupíš do smíšeného manželství. Základem pro takové rozhodnutí by vždycky měla být modlitba.

## SVÁTOST MANŽELSTVÍ

**opakovatelná:** pouze po smrti jednoho z manželů nebo po zneplatnění předchozího manželství;

**udělovatel:** nevěsta a ženich (v přítomnosti zástupce církve);

**jednání:** souhlas manželů: vzájemné darování sebe sama a přijetí toho druhého;

**účinky:** jednota manželů stejná jako Kristova jednota s jeho církví; mezi pokřtěnými manželi je to svátostné pouto;

**slova:** „Já, N, odevzdávám se tobě, N, a přijímám tě za manželku/manžela. Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost, že tě nikdy neopustím a že s tebou ponesu všechno dobré i zlé až do smrti. K tomu ať mi pomáhá Bůh. Amen.“

*Manželství je ze své samotné podstaty jednotné, nerozlučitelné a otevřené pro přijetí dětí. Mezi pokřtěnými je to svátost.*

*Převzato z knihy Tweetuj s Bohem (str. 304–305), upraveno  
Marie Bruknerová*

---

## Filozof

---

Jeden starý filozof kdysi vyjádřil svou nelibost: „Lidé se vždycky snaží vysvětlovat problém zla. A skutečně existuje mnoho zla, které je třeba vysvětlit. Ale jak vysvětlit všechno dobro, které je na světě? Jak vysvětlíme to, že lidé dodrží, co slíbí? Jak vysvětlíme lidskou nesobeckou lásku, život strávený ve službě druhým? Jak vysvětlíme hrdinské skutky? Na světě je mnoho dobra a často ho nalezneme tam, kde to nejméně očekáváme.“

V každém člověku je Slunce – jenom je nechat plát! (Sokrates)

*(Petr Weissman: Poděkování za každý den)*

---

## Duchovní správci naší farnosti

---

### 3. Josef Barvíř

- narozen 1848 v Dobrušce
- už za faráře Fuchse byl nížkovským kaplanem a po jeho odchodu se stal dočasným administrátorem, kterým nakonec zůstal osm let
- celkem v Nížkově působil 17 roků
- odešel v roce 1889, kdy se stal farářem v Bystré u Dobrušky
- duchovní správce v letech 1880-1889

*Co nám ho v kostele může připomínat:*

- železná brána a branka ve zdi před kostelem, které pořídil v roce 1882
- 

## Dopis od nebeského tatínka

---

Mé dítě,  
velmi tě miluji. V mých očích máš velkou cenu. Stvořil jsem tě takovým, jakým jsi. Nesmýšlej o sobě špatně, protože sám sebe nevidíš tak, jak tě vidím já. A právě takového tě miluji. Odpočiň si v mé lásce.

---

Vždy si buď vědom mé přítomnosti. Dávám ti trpělivost, radost a pokoj. Zeptej se mě, na co potřebuješ, a v důvěře ode mě očekávej odpověď. Jsem přece tvůj pastýř, a chci tě vést. Miluji tě!

Nezabývej se příliš mnoho sám sebou, já za tebe zodpovídám. Budu tě měnit, aniž to pocítíš, ale ne tehdy, když se o to budeš snažit sám. Nechci bojovat proti tvému úsilí, prosím, neboj se mnou ani ty. Raději odpočívej v mé lásce. Velmi toužím po okamžiku, kdy se mi otevřeš, kdy tě budu moci milovat ve svobodě.

Stále toužíš být někým, avšak jenom já vím, kým opravdu jsi. Uklidni se, má láska stačí. Naplním všechny tvé potřeby. Podívej se na mě.

Miluji Tě!

*Tvůj nebeský Tatínek*

---

## **Jak správně žít**

---

Když do zavřené místnosti přineseme svíčku a položíme i na zem, bude krásně hořet. Když ale jednu stěnu místnosti zbouráme, plamen bude ohrožený, a pokud zbouráme dvě stěny, vznikne průvan a plamen zhasne. Stejně je to i s člověkem. Aby člověk „nezhasl“, aby stále „hořel“, musí mít kolem sebe celkem šest zabezpečených stěn. Které to jsou?

**Přední stěna** = to, co je před námi, na co se těšíme. Těšit se můžeme na volný víkend, na setkání s kamarády, na dárek, který dostaneme k narozeninám, na nejbližší prázdniny nebo třeba na to, až budeme mít za sebou těžkou písemku. Důležité je nedívat se na budoucnost černě, ale mít před sebou pořád něco, co nás pohání kupředu.

*K zamyšlení: Na co se dnes těším?*

**Zadní stěna** = lidé, o které se můžeme v životě opřít. Těmito lidmi jsou naši blízcí příbuzní – rodiče, sourozenci, prarodiče. Pokud nemáte nikoho, o koho byste se mohli v rodině opřít, nebo se dokonce bojíte podívat dozadu, kdo tam je, pak vám tato stěna chybí a plamen je v ohrožení.

*K zamyšlení: Co můžu udělat pro to, aby se vztahy v mé rodině upevňovaly?*

**Podlaha** = stát pevně na svém místě. Aby svíčka hořela, musíme ji postavit na jedno místo a nechat ji stát, protože když s ní budeme běhat sem a tam, plamen zhasne. Abychom my hořeli, musíme pevně stát na svém místě. Nekoukat po okolí. že Mirka má lepší rodinu, Terka je z živější farnosti a brácha se má, protože už je dospělý a nemusí poslouchat. Ne. Moje místo je v mé rodině, v mé vesnici/městě, farnosti, je v tomto čase.

*K zamyšlení: Nezávidím druhým, co mají oni, místo toho, abych se radovala z toho, co mám já?*

**Levá stěna** = naši přátelé. Nemáme žít izolovaně. Je dobré mít někoho, za kým můžeme přijít a vylít si srdce, vypovídat se z toho, co nás trápí. Někoho, s kým můžeme sdílet své radosti i starosti.

*K zamyšlení: Kdy jsem naposledy řekla kamarádům, že mi na nich záleží?*

**Pravá stěna** = naši učitelé a spolužáci. Po naší pravici stojí ti, se kterými musíme spolupracovat, ať se nám to líbí nebo ne. Teď jsou těmito lidmi naši spolužáci a učitelé, později to budou naši spolupracovníci a nadřízení.

*K zamyšlení: Chovám se ke svým učitelům a spolužákům tak, jak bych chtěla, aby se oni chovali ke mně?*

**Strop** = věci, které nás přesahují – duchovní hodnoty. Kultura, umění, dobro, krása, pravda, víra, naděje, láska – tyto hodnoty „prší z nebe“. Jsou světlem našeho života. Jakmile jsme bez těchto hodnot, chybí nám strop, padají na nás kroupy a svíce nám zhasne.

*K zamyšlení: Nechybí v mém životě některá z těchto hodnot?*

Budujte svůj šestistěn a každé vyhoření se bude před vámi trást! ☺

*Z časopisu IN! – dívčí svět podle Jaroslava Maxmiliána Kašparů*

---

## **Když nejsem ideál**

---

*Jak by měl vypadat správný křesťan, křesťanka? Jaký je ideální ideál? Často se zdůrazňuje, že je důležitá střízlivost, praktický rozum, aby se každý mladý člověk při jízdě životem plně věnoval přítomnému okamžiku.*

Mí duchovní vůdci nám připomínali: neustále být zde, nefantazírovat, neutíkat se ke snům, umět být manuálně zručný, umět vzít za práci a nebýt spící panna. Snažit se, aby za námi něco zůstalo. Jistě to mysleli dobře a kus pravdy měli. Ideálem je křesťan usměvavý, silný a nebojácny, který je nohama na zemi, umí si zašít knoflík, poradí si s hromadou dřeva a večer i s tvorbou farních webových stránek. Kluk, který umí hrát fotbal, hrát na kytaru a je přirozený vůdce. Ideálem je animátor, tedy ten, který oživuje, oduševňuje kolektiv, který táhne ostatní vpřed. Radostný extrovert s nakažlivým optimismem. Být jako mladý chlapec s křížkem na krku, vystupující s odvahou a radostí směle do života. Chci říct, že mám vždycky velkou radost, když nějakého takového chlapce potkám.

I z jejich protějšků mám radost. Překrásné zbožné dívky, trochu mladé rebelky s plaménky v očích a trochu moderátorky setkání mládeže, typy, kterým muži vždy podrží dveře a oplátkou se jim dostane sprcha jiskřivého úsměvu. Činorodé dívky, které nikdy neztratily ani vteřinu života, které potkáte nejspíš na horolezeckých stěnách nebo jako dobrovolnice v hospicích. Vždy upravené, vždy hezké a vždy dobře naladěné. Mám je jistě velmi rád.

Navzdory jejich kráse a navzdory jejich sebevědomí byl jsem ale vždy spíše na straně nepraktických chlapců, kteří nikdy moc neuměli kopnout do balónu. Vždycky jsem spíše fandil dívkám, které se obvykle neuměly moc obléknout. Byl jsem vždy na straně bojácnyh typů, kterým se nikdy nedařily vztahy a těžko se seznamovaly.

Žehnám všem nesebevědomým, co mají plno dobré vůle a lásky, kterou touží dát, co jsou citliví a se kterými se život zpravidla nemazlí.

Žehnám úzkostným, kteří nejsou s to prosadit se, ne proto, že by byli zbabělí, ale zkrátka jen proto, že pro některé jemnější květiny je džungle příliš nemilosrdná.

Mám moc rád nehezká děvčata a introvertní chlapce, protože v nich vidím diamanty nerozkvetlých květů. Mám pochopení pro nesmělé

chlapce, pro které při dámské volence zpravidla nikdo nepřijde, mám pochopení pro dívky, pro které nikdo nepřijde při volence pánské.

Žehnám těm, kteří jsou váhaví a příliš nejistí na to, aby řekli správné slovo ve správnou chvíli, a pak si to dlouze vyčítají, kteří jsou měsíce zamilovaní, jen se to neodvážejí naznačit.

Neříkám, že je to tak všechno správně a že bychom na sobě neměli všichni pracovat, ale v tuto chvíli nic nežádám, žehnám a přijímám věci a povahy tak, jak jsou.

*P. Marek Vácha (výňatek z knihy Neumělcům života)*

---

## **Jaké by to teď asi bylo, kdybych se byl býval rozhodl jinak ...**

---

### **Putování po horách je obraz naší cesty životem**

Celý život mě to táhne do hor. Putování po horách mě fascinuje. Pokaždé si tu znovu otestuji vlastní meze. Udržuji se tím i v kondici. Putování po horách chápu jako obraz naší životní cesty, jako podobenství života. Každý její úsek má jinou tvářnost. Při putování – stejně jako v životě – jde přece vždycky o to, jak čelit novým výzvám, jak vyzkoušet vlastní síly a jak růst při plnění různých úkolů.

### **Občas zjistíme, že cesta nevede dál**

Na cestě vždycky narážíme na své hranice a občas také zjistíme, že cesta nevede dál. Musíme se znovu zorientovat. K životu patří jak vrcholové zážitky, tak stín údolí, obtížné výstupy i bolestná loučení. Putovat můžu sám, to jsem pak konfrontován se sebou samým, osobně ale také rád putuji ve skupině. Je blahodárné putovat společně, navzájem si pomáhat, povzbuzovat se nebo si prostě jen tak povídat.

### **Rozhodnout se pro nějakou cestu vždycky zároveň znamená i rozhodnout se proti jiné cestě**

Rozhodnout se pro nějakou cestu vždycky zároveň znamená i rozhodnout se proti jiné cestě. Tu možná můžeme absolvovat další den, ale někdy to znamená i zcela ji vyloučit. Také s tímto omezením se

musím naučit žít, platí totiž i obecně pro život. Nelze prožívat všechny možnosti současně. Vždycky se musíme rozhodnout jen pro jednu cestu, a to nás omezuje. Znamená to dát vale všem ostatním cestám a možnostem.

Jedině když se vědomě takto rozhodnu, mohu se naplno pustit zvolenou cestou, která se mi v tom případě změní v hluboký zážitek. Jakmile ale při chůzi po ní jen neustále oplakávám další možnosti a pořád mluvím o tom, jaké by to teď asi bylo, kdybych se byl býval rozhodl jinak, pak v tom bodu cesty, na kterém se právě ocitám, rozhodně neprožiji nic dobrého.

### **Malují si v růžových barvách, jaké by to bylo, kdyby se tehdy byli bývali rozhodli jinak**

Při psychologickém a duchovním doprovázení druhých se často setkávám s jedinci, kteří se nedokážou rozhodnout – rádi by měli všechno najednou. Jenomže každé „putování“ splňuje pouze dílčí očekávání, nikoli všechny mé tužby. Možná také až příliš dlouho hloubají nad přednostmi a nevýhodami té či oné cesty. K rozhodnutí nedospějeme čistě racionální úvahou. Nastane okamžik, kdy se prostě musíme rozhodnout pro některou z cest. Jít po ní s nasazením všech sil však dokážeme, jediné když nebudeme stále jen oplakávat ty ostatní.

Uvedu příklad. Přišla za mnou dívka, která se rozhodla pro studium medicíny, ale při jakékoli studijní potíži, na kterou narazila, litovala, že se nedala zapsat ke studiu hudby. Jít určitou cestou vždycky znamená rozloučit se s nějakou jinou. Ta by jistě byla také krásná, ovšem já mohu jít pouze po jedné. Možná je užitečné chvíli něčeho želet, abychom se s tím následně dokázali rozloučit. Nesmíme však u toho zůstat stát. Oné studentce, o které jsem vyprávěl, bralo kroužení kolem jedné a téže myšlenky veškerou energii potřebnou ke studiu.

Něco podobného však prožívám i u starších lidí, kteří oplakávají nějakou životní cestu, kterou nerealizovali. Vyčítají si, že si špatně vybrali. Malují si v růžových barvách, jaké by to bylo, kdyby se tehdy byli bývali rozhodli jinak, a jak by po té jiné životní cestě došli o hodně

dál. Úvahy tohoto typu jsou pouhou ztrátou času a sil. Okrádají nás o energii, kterou nutně potřebujeme k tomu, abychom mohli jít zdárně tou cestou, pro kterou jsme se rozhodli. Jedině za předpokladu, že jsme se s tou jinou cestou vnitřně rozloučili a že jsme ji oplakali, můžeme ze všech sil vyrazit dál po zvolené cestě a řádně si ji vychutnávat. Získáme tak na ní i důležité zkušenosti, byť nejednou přinese i potíže a okamžiky překvapení.

*Zdroj: vira.cz (Anselm Grün, Hory a údolí života)*

**TVÉ SVĚTLO VE TMĚ SVÍTÍ,  
ŽÁDNÁ TMA HO NEPOHLTÍ."**

---

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 23. května 2020

---

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: [www.farnost-nizkov.cz](http://www.farnost-nizkov.cz)

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: [sedlak.z.v@gmail.com](mailto:sedlak.z.v@gmail.com), 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu

[farni.list.nizkov@email.cz](mailto:farni.list.nizkov@email.cz) - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktoři farního listu

---